

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Lachmanna a soudců Mgr. Aleše Sabola a Mgr. Jana Ferneckého v právní věci

navrhovatelky: **PRAHA 7 SOBĚ, sdružení nezávislých kandidátů**
jednající zmocněnkyní K. K.,
bytem F. K. 11, P.

za účasti: 1. **Ing. A. K.**
bytem X
2. **Úřadu městské části Praha 7**
sídlem U Průhonu 1338/38, 170 00 Praha 7

o návrhu ze dne 7. 10. 2022 na vyslovení neplatnosti volby kandidáta Ing. A. K. ve volbách do Zastupitelstva městské části Praha 7 konaných dne 23. 9. 2022 a 24. 9. 2022

takto:

I. Návrh se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Obsah návrhu

1. Návrhem podaným dne 7. 10. 2022 se navrhovatelka domáhala vyslovení neplatnosti volby kandidáta Ing. A. K. (dále též „**Kandidát**“) ve volbách do Zastupitelstva městské části Praha 7 konaných dne 23. 9. 2022 a 24. 9. 2022 (dále jen „**Volby**“).
2. V návrhu uvedla, že je volební stranou, jejíž kandidátní listina byla pro Volby zaregistrována. Předeslala, že dle zápisu o výsledku voleb byl Kandidát ve Volbách zvolen jako kandidát č. 4 kandidátní listiny volební strany ANO 2011 – politické hnutí (dále též „**volební strana ANO 2011**“).
3. Tvrdila, že Kandidát splňuje jednu z podmínek volitelnosti stanovenou v § 4 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o volbách do zastupitelstev obcí**“), a to podmínku, že je hlášen v den voleb k trvalému pobytu v Praze 7, pouze formálně. Pojem trvalého pobytu je přitom podle navrhovatelky třeba dle ustálené judikatury Ústavního soudu ve věcech

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

volebních vykládat materiálně. V tomto směru navrhovatelka poukazovala na závěry vyslovené v nálezů Ústavního soudu ze dne 4. 5. 2011, sp. zn. Pl. ÚS 6/11.

4. Navrhovatelka uvedla, že z veřejně dostupných zdrojů je zřejmé, že Kandidát měl zřejmě do 25. 5. 2022 trvalý pobyt v X (předtím měl do roku 2014 trvalý pobyt hlášen na adrese X), kde byl v komunálních volbách v roce 2014 zvolen zastupitelem a dne 21. 11. 2014 se zde stal starostou, přičemž tuto funkci vykonával do roku 2018. Od 21. 10. 2017 do 21. 10. 2021 pak byl Kandidát poslancem Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky zvoleným za Olomoucký kraj. Ve volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konaných v roce 2021 neúspěšně kandidoval v témže kraji.
5. Z uvedeného podle navrhovatelky vyplývá, že Kandidát nemá materiální vazbu na Prahu 7, na její území se přihlásil pouze formálně několik měsíců před Volbami. Proto se navrhovatelka domnívá, že jeho volba je neplatná a mělo by být upřednostněno právo občanů územního společenství, aby se na jeho samosprávě podíleli pouze ti, kdo do něho skutečně patří.
6. Navrhovatelka přitom „*pro dokreslení situace*“ podotkla, že hnutí ANO 2011 má dle jejích informací i další, k trvalému pobytu pouze formálně přihlášené kandidáty. Podle navrhovatelky se před Volbami objevily v médiích informace, že kandidáti byli hledáni na inzerát.

II. Vyjádření účastníků

7. Úřad městské části Praha 7 (dále též „volební orgán“) ve svém vyjádření k návrhu ze dne 12. 10. 2022 uvedl, že kandidátní listina navrhovatelky zastoupené zmocněnkyní K. K. byla zaregistrována rozhodnutím registračního úřadu ze dne 1. 8. 2022, čj. MČ P7 274914/2022/OSA/Chram. Kandidátní listina volební strany ANO 2011 byla podána registračnímu úřadu dne 13. 7. 2022. Při podání kandidátní listiny proběhla kontrola zaměřená na formální náležitosti, soulad předložených prohlášení kandidáta s údaji uvedenými v kandidátní listině a soulad zmocnění s údaji uvedenými v Rejstříku politických stran a politických hnutí vedeném Ministerstvem vnitra. Současně byli jednotliví kandidáti ztotožněni v Registru obyvatel, kde byla ověřena správnost data narození a trvalého bydliště uvedených v prohlášení kandidáta. Při kontrole kandidátní listiny přitom nebyly podle volebního orgánu shledány závady, které by bránily jejímu podání. Kandidát v Prohlášení kandidáta podepsaném dne 1. 6. 2022 uvedl podle volebního orgánu adresu trvalého pobytu X, která odpovídala adrese trvalého pobytu uvedené v registru obyvatel.
8. Volební orgán konstatoval, že kandidátní listina volební strany ANO 2011 byla zaregistrována rozhodnutím registračního úřadu ze dne 1. 8. 2022, čj. MČ P7 274911/2022/OSA/Chram dne 1. 8. 2022. Kandidát byl zvolen členem zastupitelstva ve volbách do Zastupitelstva městské části Praha 7 jako kandidát č. 4 za volební stranu ANO 2011, jak vyplývá ze Zázpisu o výsledku voleb do zastupitelstva obce zpracovaného Českým statistickým úřadem.
9. Volební orgán dále uvedl, že k žádosti o vyjádření k návrhu na neplatnost volby Kandidáta ověřil téhož dne trvalé bydliště Kandidáta výpisem údajů z registru obyvatel, z něhož

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

vyplývá, že jmenovaný je na uvedené adrese přihlášen k trvalému pobytu od 23. 5. 2022 dosud. Poukázal přitom na výpis ze systému AIS EO, jež poskytlo Oddělení dokladů a evidence obyvatel Úřadu městského Praha 7, z něhož je patrná historie trvalého pobytu Kandidáta.

10. Volební orgán uzavřel, že v průběhu registrace kandidátní listiny volební strany ANO 2011 včetně kandidáta Ing. A. K. neshledal důvody pro odmítnutí registrace kandidátní listiny nebo škrtnutí kandidáta. S poukazem na § 5 odst. 1 zákona o volbách do zastupitelstev obcí poznamenal, že nemá nástroje ani zákonný podklad k prověřování, zda se jedná o trvalý pobyt skutečný nebo formální a účelový.
11. **Kandidát ve svém vyjádření k návrhu ze dne 12. 10. 2022** zdůraznil, že navrhovatelka nepředložila žádný konkrétní důkaz, kterým by byla jednoznačně prokázána překážka jeho zvolení do Zastupitelstva Městské části Praha 7. Dle Kandidáta se jedná pouze o nepodložené domněnky navrhovatelky. Uvedl, že splňuje veškeré podmínky § 4 a 5 zákona o volbách do zastupitelstev obcí. Navrhovatelka podle něho dokládá pochybnosti o jeho vazbě k Praze 7 na základě ryze formalistických podkladů, které nejsou způsobilé doložit tvrzené pochybnosti. Podle Kandidáta je na jedné straně tvrzeno, že údaj o trvalém bydlišti v Praze 7 je pouze formální, zatímco na druhé straně se týmž způsobem snaží navrhovatelka přesvědčit soud, že důkazem skutečné vazby k jinému území je údaj o trvalém bydlišti uvedený v obchodním rejstříku.
12. K vazbě k území Kandidát konstatoval, že v Praze od roku 2001 do roku 2021 vystudoval postupně 3 vysoké školy (Vysoká škola finanční a správní, Univerzita J. A. Komenského, Vysoká škola ekonomická), průběžně v Praze při studiu pracoval v různých pozicích. Podotknul, že v rámci svého působení v politice se dlouhodobě věnuje problémům regionální politiky a územní samosprávy, v Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky působil ve výboru pro Veřejnou správu a regionální rozvoj, podílel se aktivně na rekodifikaci veřejného stavebního práva a byl členem kolegia ministryně, absolvoval řadu jednání se zástupci měst a obcí, včetně aktivní spolupráce se zástupci hl. m. Prahy, a osobně podával řadu pozměňovacích návrhů, které řeší aplikaci stavebních a územních požadavků pro hl. m. Prahu. Uvedl, že v Praze dlouhodobě osobně působí, žije a pracuje. Doplnil, že na jaře 2021 „*po letech uzavřel dokumenty, které založily i jeho materiální vazby k území Městské části Praha 7*“, přičemž na jaře 2022 v rámci hnutí ANO 2011 požádal o převedení z olomoucké krajské organizace do pražské.
13. Navrhovatelka podle Kandidáta nadto nepředkládá žádný důkaz, kterým by doložila, že došlo k porušení zákona, v jehož důsledku by došlo k hrubému ovlivnění výsledku voleb; pouze vágně uvádí, že má nějaké informace o formálním naplnění podmínky trvalého bydliště některých kandidátů volební strany ANO 2011. Navrhovatelka podle Kandidáta neuvádí žádné důkazy a dokonce ani nezmiňuje, o kterých kandidátech tyto údajné informace má, kde a jakým způsobem byly získány, ani žádné jiné konkrétní údaje. Námitku tak není podle Kandidáta možno žádným způsobem komentovat ani přezkoumat. Navrhovatelka ostatně v zákonné lhůtě nezpochybnila registraci volební strany ANO 2011 ani obsah její kandidátní listiny ve Volbách.

14. Kandidát uzavřel, že navrhovatelka nepředložila žádné konkrétní přesvědčivé údaje ke svém tvrzení, předkládá soudu pouze domněnky, které jsou založeny na spekulacích, přičemž svou spekulací může zasáhnout do jeho ústavou chráněného práva na svobodný pohyb a do práva volit a být zvolen.
15. **Navrhovatelka v replice ze dne 18. 10. 2022** v reakci na podání volebního orgánu odvětila, že „je škoda“, že Úřad soudu nedodal bližší údaje ohledně přihlášení se Kandidáta k trvalému pobytu, např. zda Kandidát předložil právní titul k užívání nemovitosti, v níž je k pobytu přihlášen. V reakci na vyjádření Kandidáta pak podotkla, že Kandidát žádné bližší vazby na Prahu 7 neuvádí s tím, že studium na území hlavního města Prahy takovým důvodem být nemůže, a jiné relevantní důvody Kandidát netvrdí.

III. Posouzení návrhu

16. Soud návrh posoudil jako návrh na vyslovení neplatnosti volby Kandidáta. Přihlédl přitom jak k označení návrhu, tak i k jeho obsahu. Nebylo pochyb o tom, že navrhovatelka svým návrhem napadá volbu Kandidáta na kandidátní listině volební strany ANO 2011 zastupitelem městské části Prahy 7. Proti volbě ostatních zvolených kandidátů ani proti platnosti hlasování či voleb samotných navrhovatelka ničeho nenamítala.
17. Soud ověřil, že návrh byl podán včas, neboť byl soudu doručen před uplynutím desetidenní lhůty (§ 60 odst. 1 zákona o volbách do zastupitelstev obcí) od vyhlášení celkových výsledků voleb ve Sbírce zákonů Státní volební komisí dne 27. 9. 2022 (srov. sdělení č. 280/2022 Sb., o vyhlášení a uveřejnění celkových výsledků voleb do zastupitelstev obcí konaných ve dnech 23. a 24. září 2022). Návrh byl podán osobou k tomu oprávněnou, neboť navrhovatelka byla volební stranou, jejíž kandidátní listina byla zaregistrována pro Volby, což soud ověřil z volební dokumentace předložené Úřadem městské části Praha 7 (§ 90 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 60 odst. 1 zákona o volbách do zastupitelstev obcí). Za navrhovatelku přitom jednala k tomu oprávněná zmocněnkyně. Tento závěr se jednoznačně podává z rozhodnutí o registraci ze dne 1. 8. 2022, čj. MČ P7 274914/2022/OSA/Chram, i z předloženého Zápisu o výsledku voleb do zastupitelstva obce zpracovaného Českým statistickým úřadem.
18. Soud tedy mohl přikročit k meritornímu posouzení věci. O návrhu přitom rozhodl soud bez jednání (§ 90 odst. 3 s. ř. s.), neboť z níže podrobně rozvedených důvodů žádné dokazování neprováděl a vycházel toliko z volební dokumentace a evidencí vedených správními orgány. V souladu s § 90 odst. 2 větou druhou s. ř. s. pak v řízení jednal jako s účastníky jak s volebním orgánem, tak samotným Kandidátem, jehož volba byla návrhem napadena (srov. nález Ústavního soudu ze dne 23. 7. 2019, sp. zn. IV. ÚS 4241/18 či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2017, čj. Vol 58/2017-187, publ. pod č. 3682/2018 Sb. NSS)
19. Podstata námitek navrhovatelky spočívá v tvrzení, že Kandidát splňuje podmínku volitelnosti spočívající v hlášení k trvalému pobytu na území Městské části Prahy 7 toliko formálně a nemá k ní materiální vazbu. Proto je dle navrhovatelky jeho volba neplatná.
20. Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že návrh **není důvodný**.

21. Soud připomíná, že podle čl. 5 Ústavy České republiky (dále jen „**Ústava**“) je politický systém založen na svobodném a dobrovolném vzniku a volné soutěži politických stran respektujících základní demokratické principy.
22. Podle čl. 21 odst. 1, 3 a 4 Listiny základních práv a svobod (dále jen „**Listina**“) mají občané právo podílet se na správě veřejných věcí přímo nebo svobodnou volbou svých zastupitelů. Volební právo je všeobecné a rovné a vykonává se tajným hlasováním. Podmínky výkonu volebního práva stanoví zákon. Občané mají za rovných podmínek přístup k voleným a jiným veřejným funkcím. Dle čl. 22 Listiny platí, že zákonná úprava všech politických práv a svobod a její výklad a používání musí umožňovat a ochraňovat svobodnou soutěž politických sil v demokratické společnosti.
23. Podle čl. 101 Ústavy je obec samostatně spravována zastupitelstvem. Členové zastupitelstva jsou podle čl. 102 odst. 1 Ústavy voleni tajným hlasováním na základě všeobecného, rovného a přímého volebního práva.
24. Rovněž dle části III, čl. 25 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech (publikovaném vyhláškou č. 120/1976 Sb.), má každý občan právo a možnost bez jakýchkoli rozdílů uvedených v čl. 2 mimo jiné volit a být volen v pravidelných volbách, jež se budou konat na základě všeobecného a rovného hlasovacího práva, tajným hlasováním zabezpečujícím svobodu hlasování. Právo na svobodné volby je zakotveno rovněž v čl. 3 přílohy č. 1 Dodatkového protokolu k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, dle jehož ustanovení vysoké smluvní strany se zavazují konat v rozumných intervalech svobodné volby s tajným hlasováním za podmínek, které zajistí svobodné vyjádření názorů lidí při volbě zákonodárního sboru.
25. Podle § 5 odst. 1 zákona o volbách do zastupitelstev obcí, části věty za středníkem, platí, že *„členem zastupitelstva městského obvodu nebo městské části územně členěného statutárního města nebo městské části hlavního města Prahy může být zvolen ten volič, u kterého není překážka ve výkonu volebního práva podle § 4 odst. 2 písm. a) a b) a který je v den voleb v tomto městském obvodu nebo městské části přihlášen k pobytu“*.
26. Z § 4 odst. 1 zákona o volbách do zastupitelstev obcí se přitom podává, že *„právo volit do zastupitelstva obce, města nebo hlavního města Prahy má občan obce za předpokladu, že jde o státního občana České republiky, který alespoň v den voleb, a konají-li se volby ve dvou dnech, druhý den voleb, dosáhl věku nejméně 18 let, je v den voleb v této obci, městě nebo v hlavním městě Praze přihlášen k trvalému pobytu, a státní občan jiného státu, který v den voleb, a konají-li se volby ve dvou dnech, druhý den voleb, je držitelem potvrzení o přechodném pobytu na území nebo povolení k trvalému pobytu a je přihlášen k pobytu v této obci, městě nebo hlavním městě Praze, dosáhl věku nejméně 18 let a jemuž právo volit přiznává mezinárodní úmluva, kterou je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce mezinárodních smluv, (dále jen "volič"); do zastupitelstva městského obvodu nebo městské části města se zvláštním postavením (dále jen "územně členěné statutární město") anebo městské části hlavního města Prahy má právo volit ten volič, který je v den voleb přihlášen k pobytu v tomto městském obvodu nebo městské části“*.

27. Podle § 60 odst. 4 zákona o volbách do zastupitelstev obcí *„návrh na neplatnost volby kandidáta může podat navrhovatel, má-li zato, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který hrubě ovlivnil výsledek volby tohoto kandidáta“*.
28. Z judikatury správních soudů a Ústavního soudu vyplývá, že volební soudnictví je specifickým odvětvím, pro které je žádoucí, aby volební soudy zachovávaly zdrženlivost při revizi výsledků voleb (podrobně k tomu srov. např. nálezy Ústavního soudu ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04]. Rozhodnutí soudu ve věcech volební materie nelze chápat jako eventuální potvrzení či odmítnutí politického výsledku voleb, nýbrž toliko ve volebnětechnické rovině řádného rozdělení mandátů v souladu s ústavními principy a zákonnými pravidly [srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 29. 3. 2011, sp. zn. Pl. ÚS 52/10]. Volební soud proto musí být při úvahách o zrušení volebního výsledku velmi zdrženlivý. K vyslovení neplatnosti by měl přistoupit jen tehdy, dospěl-li by k pevnému přesvědčení, že ustanovení volebního zákona byla porušena způsobem, který hrubě ovlivnil výsledek voleb.
29. Jak shrnul Ústavní soud v nálezu ze dne 23. 7. 2019, sp. zn. IV. ÚS 4241/18, *„již v usnesení ze dne 19. 10. 2004 sp. zn. II. ÚS 540/02 (U 51/35 SbNU 603) k tomu Ústavní soud poznamenal, že smyslem soudního přezkumu voleb není bez dalšího toliko ochrana subjektivního volebního práva (viz k tomu též sub 20 až 22), nýbrž především zajištění objektivnosti výsledku volby, na jehož zachování může mít případné porušení individuálního subjektivního volebního práva voliče vliv, nicméně takový závěr je vždy třeba korigovat celkovým dopadem porušení subjektivního práva na objektivní výsledek volby. Předmětem přezkumu soudu v řízeních o tzv. volební stížnosti je otázka protizákonnosti a intenzity této nezákonnosti (způsob porušení volebního zákona a jeho dopad na volební výsledek), tedy ochrana objektivního volebního práva, nikoliv prima facie ochrana subjektivního volebního práva jednotlivce. Rigoróznost této podmínky byla ještě podtržena dalším zpřísněním podmínek pro konstatování neplatnosti voleb, hlasování či zvolení v důsledku novelizace volebních zákonů provedené zákonem č. 322/2016 Sb., kterým se mění volební zákony a další související zákony, ve kterých se v příslušných ustanoveních nahradila slova "mohl ovlivnit" nahrazují slovy "hrubě ovlivnil"“* (pozn. zvýraznění doplněno).
30. Volební soudnictví v České republice tedy nezná absolutní vady volebního procesu, tj. takové porušení ustanovení volebního předpisu, které by mělo za následek automatické vyslovení neplatnosti voleb, volby kandidáta nebo hlasování. Všechny možné vady a pochybení je v tomto smyslu třeba považovat za relativní a jejich význam je třeba poměřovat jejich dopadem na výsledky voleb do zastupitelského orgánu jako takového nebo na výsledky volby konkrétního kandidáta, popř. na výsledek hlasování, a to na principu proporcionality. Tento proces je založen na ústavním principu ochrany rozhodnutí, které vzešlo z vůle většiny vyjádřené svobodným rozhodováním a respektujícím práva menšiny (čl. 6 Ústavy). Úprava ověřování voleb je alternativně založena na předpokladu objektivní příčinné souvislosti mezi volební vadou a složením zastupitelského sboru.
31. Soud podotýká, že z čl. 21 odst. 4 Listiny lze dovodit právo zvoleného kandidáta na nerušený výkon funkce po stanovené časové období (srov. nálezy ÚS ze dne 10. 1. 1996, sp. zn. Pl. ÚS 30/95); rozhodnutí voličů jako suveréna může tudíž soudní moc změnit jen

ve výjimečných případech, kdy vady volebního procesu způsobily, že by voliči rozhodli jinak a byl by zvolen jiný kandidát (srov. nález Ústavního soudu ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2010, čj. Vol 67/2010 - 47).

32. Na těchto východiscích stojí též ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 7. 2004, čj. Vol 6/2004 - 12, č. 354/2004 Sb. NSS) která v obecné rovině definuje tři základní předpoklady pro vyhovění volební stížnosti takto: (i.) nezákonnost, tzn. porušení některých ustanovení volebního zákona, popř. zákonů souvisejících; (ii.) vztah mezi touto nezákonností a zvolením kandidáta, jehož zvolení je napadeno volební stížností a (iii.) zásadní intenzita této protizákonnosti, která ve svých důsledcích musela být (po shora připomínané novelizaci; v tomto směru je třeba dřívější judikatorní závěry doplnit) způsobila hrubě ovlivnit volbu předmětného kandidáta. V současné době již tak nepostačí pouhá možnost (potencialita) vlivu porušení zákona na výsledek volby. Pro vyhovění volební stížnosti je nyní nutné, aby bylo prokázáno, že došlo k porušení některého zákonného ustanovení upravujícího průběh volebního procesu a že tato protizákonnost ovlivnila (nikoli pouze mohla ovlivnit) výsledek voleb, hlasování nebo volby kandidáta, a to hrubým způsobem (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2018, čj. Vol 16/2018 - 33, publ. pod č. 3717/2018 Sb. NSS). Tato intenzita musí tedy v konkrétním případě dosahovat takového stupně, že je zjevné, že pokud by k protizákonnému jednání nedošlo, nebyl by určitý kandidát zřejmě vůbec zvolen. Zjednodušeně řečeno tedy tato intenzita způsobuje „zatemnění“ volebních výsledků, tzn. jejich zásadní zpochybnění.
33. K podmínce, na níž je vázáno aktivní i pasivní volební právo ve volbách do zastupitelstev obcí, tj. k podmínce spočívající v hlášení k trvalému pobytu v obci, resp. městské části územně členěného statutárního města, resp. městské části hlavního města Prahy ve smyslu § 4 odst. 1 zákona o volbách do zastupitelstev obcí¹, se volební soudy i Ústavní soud v minulosti opakovaně vyjádřily.
34. Ústavní soud ve svých nálezech ze dne 13. 9. 1994, sp. zn. Pl. ÚS 9/94, ze dne 4. 5. 2011, sp. zn. Pl. ÚS 59/10, ze dne 4. 5. 2011, sp. zn. Pl. ÚS 6/11, či ze dne 23. 7. 2019, sp. zn. IV. ÚS 4241/18, akcentoval nutnost materiálního pojetí podmínky volitelnosti podle § 4 ve spojení s § 5 zákona o volbách do zastupitelstev obcí.
35. Již v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 59/10 Ústavní soud připomněl závěry vyslovené dříve v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 9/94, kde „v souvislosti s posuzováním podmínek nabývání státního občanství České republiky státními občany Slovenské republiky k pojmu trvalého pobytu uvedl, že: „... se jedná o faktické vyjádření trvalého pobytu a tedy o trvalý pobyt nikoliv ve smyslu evidenčním - přihlášení se k trvalému pobytu na příslušném úřadě - ale ve smyslu faktickém. Trvalým pobytem je třeba takto rozumět pobyt v místě stálého bydliště člověka, to jest zpravidla v místě,

¹ Trvalý pobyt na území obce resp. městské části je *conditio sine qua non* volitelnosti do zastupitelstva obce (srov. např. nálezy Ústavního soudu ze dne 10. 10. 2000, sp. zn. IV. ÚS 420/2000 či ze dne 23. 7. 2019, sp. zn. IV. ÚS 4241/18). Se zřetelem k výše reprodukované dikci § 4 a 5 zákona o volbách do zastupitelstev obcí není pochyb o tom, že pasivní volební právo je odvozeno od aktivního volebního práva (srov. např. usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 21. 11. 2011, čj. 15 A 72/2011 - 87); závěry judikatury, která se týká aktivního volebního práva a tzv. formálního bydliště, jsou tak aplikovatelné i v předmětné věci.

kde má rodinu, rodiče, byt nebo zaměstnání a v němž se také zdržuje s úmyslem zdržovat se zde trvale.... Trvalý pobyt je tedy obecně definován jako údaj "pouze" evidenční, avšak v souvislosti se zákonem č. 491/2001 Sb., ve vztahu k podmínkám vzniku a způsobu realizace volebního práva obyvatel do orgánů samosprávy obcí je při tom trvalý pobyt rozhodujícím kritériem pro vznik aktivního i pasivního volebního práva". Ústavní soud konstatoval, že „bez ohledu na obecnou rovinu evidenční povahy přihlášení se k trvalému pobytu, je dle názoru Ústavního soudu, a to zejména s přihlédnutím k závěrům uvedeným ve zmíněném nálezu ze dne 13. září 1994 sp. zn. Pl. ÚS 9/94, třeba pečlivě zkoumat s ohledem na závažnost dopadu i skutečnost, zda toto přihlášení nebylo zcela účelovým jednáním ve vztahu ke vzniku aktivního volebního práva porušujícím smysl a účel ustanovení § 10 zákona o evidenci obyvatel, tedy jednáním obcházejícím zákon o evidenci obyvatel i volební zákon". Dodal, že „trvalý pobyt v obci, jako ústavní a zákonná podmínka výkonu aktivního i pasivního volebního práva pro volby do zastupitelstev obcí, není v právní úpravě ustanovena samoúčelně. Sleduje totiž legitimní cíl, aby orgány samosprávy obce měli právo volit jen obyvatelé obce, tj. ti, kteří v obci trvale žijí a tedy tvoří (relativně) trvalou součást územního společenství osob, které si prostřednictvím voleb do zastupitelstev obcí volí své zástupce za účelem svěření podstatného rozsahu svého práva na výkon obecní samosprávy po dobu čtyř následujících let. Tento závěr podporuje i ústavní vymezení územně samosprávných celků jako územních společenství občanů, která mají právo na samosprávu, v čl. 100 odst. 1 Ústavy. Citované ustanovení Ústavy tedy nepředpokládá ochranu práva podílet se na správě obecních záležitostí u těch, kdo se skutečným životem obce nemají objektivně nic společného". Zdůraznil, že „při posuzování platnosti voleb je nezbytné posoudit i skutečnost, zda existují závažné a důvodné pochybnosti o úmyslu "nově přihlášených" osob se na území obce trvale zdržovat".

36. Předpoklad, že na samosprávě společenství občanů by se měli podílet pouze ti, kdo do tohoto společenství skutečně patří, soud dále rozvedl v připomínaném nálezu sp. zn. Pl. ÚS 6/11. V návaznosti na obecná východiska podávající se z čl. 5 Ústavy, čl. 21 a 22 Listiny, jakož i mezinárodních závazků České republiky Ústavní soud reprodukoval relevantní závěry a doporučení Evropské komise pro demokracii prostřednictvím práva působící při Radě Evropy (tzv. Benátské komise) a Evropského soudu pro lidská práva. Připomněl, že, „právo volit do zastupitelstva obce dává ustanovení § 4 zákona o volbách do zastupitelstev občanu obce za předpokladu, že je v den voleb v této obci přihlášen k trvalému pobytu. Žádné omezení týkající se trvalého pobytu není v tomto ustanovení uvedeno a Česká republika nemá ani jinde speciálně upraveny nějaké další podmínky ve vztahu k bydlišti, které by voliči byli povinni splnit, než se k trvalému pobytu v obci přihlásit". Uvedl, že čl. 100 odst. 1 Ústavy „nepředpokládá ochranu práva podílet se na správě obecních záležitostí u těch, kdo se skutečným životem obce nemají objektivně nic společného". Zdůraznil, že „otázka trvalého bydliště občanů je sice v obecné rovině záležitostí evidenční a nikoliv faktickou (zákon o evidenci obyvatel sice v § 10 odst. 1 uvádí demonstrativní výčet kritérií pro volbu místa trvalého pobytu, ovšem jejich skutečná existence není při oblašování tohoto místa prověřována), nicméně ve věcech volebních je dle názoru Ústavního soudu nutno pojem vykládat materiálně". V tomto směru opět připomněl závěry citovaného nálezu sp. zn. Pl. ÚS 9/94 s tím, že „tento závěr podporuje i ústavní vymezení územních samosprávných celků jako územních společenství občanů, která mají právo na samosprávu (čl. 100 odst. 1 Ústavy). Smyslem formální existence obce je, aby si její obyvatelé mohli sami spravovat své vlastní záležitosti. Činí tak prostřednictvím orgánů obce.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

Proto také oprávnění tyto orgány vytvářet je podmíněno faktickým poutem obyvatele - voliče k obci. O existenci tohoto pouta nesvědčí sama subjektivní vůle osoby v podobě zápisu mezi občany obce, ale musí být odpovídajícím způsobem objektivně vyjádřena“. Ústavní soud přitom akcentoval, že „v situaci, kdy je trvalý pobyt rozhodujícím kritériem pro vznik aktivního i pasivního volebního práva do orgánů samosprávy obce, je třeba vzhledem k závažnosti možných dopadů pečlivě zkoumat i skutečnost, zda přihlášení nebylo zcela účelovým jednáním, jehož jediným cílem byl právě vznik aktivního volebního práva, tedy jednáním obcházejícím volební zákon“. Doplnil, že „právo na zvolení si trvalého pobytu dle § 10 zákona o evidenci obyvatel je sice subjektivně veřejným právem, vymahatelným ve správním soudnictví, které je odvozeno od práva na svobodu pohybu a pobytu. Ovšem není důvod jej bez dalšího upřednostnit před právem občanů územního společenství, aby se na jeho samosprávu podíleli pouze ti, kdo do tohoto společenství skutečně patří“.

37. Z takto postulovaných východisek pak Ústavní soud vyšel i v navazujících rozhodnutích (nález ze dne 22. 5. 2012, sp. zn. Pl. ÚS 38/11, shora odkazovaný nález sp. zn. IV. ÚS 4241/18 či usnesení ze dne 30. 5. 2017, sp. zn. III. ÚS 3468/16).
38. Ze shora rekapitulované rozhodovací praxe plyne, že podmínku volitelnosti podle § 4 ve spojení s § 5 zákona o volbách do zastupitelstev obcí je třeba posuzovat nikoli formálně, ale materiálně. Aktivní, a tedy zprostředkovaně ani pasivní volební právo ve volbách do zastupitelstev obcí tak není v daném směru zaručeno samotným faktem, že je občan ke dni voleb formálně hlášen k trvalému pobytu na území obce, resp. městské části. Nepostačí tedy subjektivní vůle projevená formou přihlášení se k trvalému pobytu, nýbrž tato subjektivní vůle musí být se zřetelem k Ústavním soudem podrobně vyloženým důvodům odpovídajícím způsobem objektivně vyjádřena.
39. Současně však se zřetelem k výše akcentovaným východiskům platí, že k takovému zásahu volebního soudu do výsledků voleb, jenž by vyústil v rozhodnutí o neplatnosti volby kandidáta z důvodu materiálního nenaplnění podmínky vyplývající z § 5 ve spojení s § 4 zákona o volbách do zastupitelstev obcí, je možno přistoupit toliko v případě, kdy bude prokázáno, že kandidát skutečně žádné takové relevantní vazby k danému územnímu společenství nemá, resp. kdy bude prokázáno, že přihlášení bylo toliko účelovým jednáním s cílem založit volební právo, porušujícím smysl a účel ustanovení právních předpisů na úseku evidence obyvatel, tedy jednáním obcházejícím zákon o volbách do zastupitelstev obcí (srov. shora připomínaný nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 6/11 či usnesení Ústavního soudu ze dne 30. 5. 2017, sp. zn. III. ÚS 3468/16, dle něhož „je však třeba zdůraznit, že primárnímu zkoumání musí být podrobena skutečnost, zda se vedlejší účastníci k trvalému pobytu v obci...nepřihlásili zcela účelově, a to za tím účelem, aby mohli být následně ve volbách do obecního zastupitelstva zvoleni, čímž by došlo k obcházení volebních zákonů“).
40. Soud přitom neměl pochybnosti o tom, že povinnost tvrdit a prokazovat takové závažné a důvodné pochybnosti o úmyslu „nově přihlášené“ osoby se na území obce, resp. městské části trvale zdržovat, resp. okolnosti nasvědčující tomu, že přihlášení k trvalému pobytu bylo toliko účelovým jednáním obcházejícím zákon s cílem založit volební právo, stíhá navrhovatele, který se svým návrhem vyslovení neplatnosti voleb takového kandidáta domáhá (srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04).

41. Jak v tomto směru přílehavě uvedl Krajský soud v Praze v usnesení ze dne 30. 10. 2018, čj. 54 A 118/2018 - 50, je na navrhovateli, aby přednesl dostatečná tvrzení a důkazy o účelovosti změny trvalého pobytu. Akcentoval přitom, že *„nestačí poukázat na pouhé podezření na obcházení pravidel upravujících průběh voleb, nýbrž je třeba konkrétně tvrdit a prokázat skutečnosti, z nichž obcházení zákona nade vši pochybnost plyne. Není přitom úkolem soudu, aby relevantní tvrzení za navrhovatele domýšlel a sám důkazy vyhledával“* (pozn. zvýraznění doplněno).
42. Městský soud v Praze tyto závěry, jež mají oporu v označené rozhodovací praxi Ústavního soudu, sdílí, ztotožňuje se s nimi, neshledává důvodu se od nich jakkoli odchylovat a považuje je za relevantní i v nyní posuzované věci, v níž z nich rovněž vychází.
43. Podle Městského soudu v Praze tak bylo procesní povinností, resp. odpovědností, navrhovatelky, aby tvrdila zcela konkrétní okolnosti, které by svědčily o tom, že přihlášení Kandidáta k trvalému pobytu na území Městské části Praha 7 bylo toliko účelovým jednáním s cílem založit volební právo. Byla to navrhovatelka, kdo měl v souladu s dříve uvedeným vznášet konkrétní skutková tvrzení (a navrhopvat k nim důkazní prostředky), jež by v případě jejich prokázání umožňovala učinit závěr o tom, že Kandidát jednal s úmyslem obejít zákon.
44. V nyní posuzované věci se však navrhovatelka namísto toho ve svém návrhu v daném směru fakticky omezila na obecné tvrzení, že Kandidát splňuje podmínku volitelnosti pouze formálně, přičemž toto své tvrzení přitom stavěla toliko na tom, že podle veřejně dostupných zdrojů měl Kandidát do 25. 5. 2022 trvalý pobyt v obci Jeseník, kde byl v letech 2014 – 2018 starostou, přičemž v období 2017 – 2021 byl poslancem za Olomoucký kraj. Právě a jen z toho navrhovatelka dovozovala, jak se podává z bodu 7 jejího návrhu, že Kandidát nemá materiální vazbu na Prahu 7, přičemž bez dalšího doplnila, že se na její území přihlásil pouze formálně několik měsíců před Volbami. Již jen *„pro dokreslení situace“*, jak sama uváděla, pak bez jakéhokoli bližšího rozvedení obecně podotkla, že předmětná volební strana má dle jejích informací i další, k trvalému pobytu pouze formálně přihlášené kandidáty, a tvrdila, že se před Volbami objevily v médiích informace, že kandidáti byli hledáni na inzerát.
45. Soud zdůrazňuje, že samotná okolnost, že se kandidát přihlásí k trvalému pobytu na území obce či městské části několik měsíců před konáním voleb, v nichž se rozhodne kandidovat, ještě nemůže sama o sobě svědčit pro závěr, že jedná ryze formálně, resp. účelově, s cílem založit volební právo, resp. že obchází smysl a účel ustanovení relevantních právních předpisů. S tím, že se kandidáti ve volbách do zastupitelstev obcí přihlásí k trvalému pobytu v obci, v níž budou kandidovat, teprve krátce před volbami, ostatně počítá samotný zákon o volbách do zastupitelstev obcí. Jak uvedl v tomto směru Ústavní soud v bodech 41 a 42 shora připomínaného nálezu IV. ÚS 4241/18, zákon o volbách do zastupitelstev obcí obsahuje v § 22 odst. 3 určitý dispens pro registraci a potestativní podmínku. Splnění podmínky trvalého pobytu se ověřuje při registraci kandidátní listiny volební strany. Nesplňuje-li kandidát tuto podmínku v době provádění registrace, musí předložit písemné prohlášení, že tuto podmínku censu trvalého pobytu splní (překážka tak pomine) ke dni voleb (§ 22 odst. 3 zákona o volbách do zastupitelstev obcí). Není-li takové

prohlášení předloženo, je to důvod pro škrtnutí kandidáta na kandidátní listině [§ 23 odst. 2 písm. a) zákona o volbách do zastupitelstev obcí].

46. I pokud by se tedy Kandidát skutečně přihlásil k trvalému pobytu na území Městské části Prahy 7 krátce před volbami, v žádném případě by tato skutečnost sama o sobě nebyla způsobilá vyústit v závěr o účelovosti jeho jednání, resp. o tom, že nesplňuje podmínku volitelnosti. Ostatně i podle Ústavním soudem v jeho rozhodovací praxi opakovaně připomínaných principů přijatých Evropskou komisí pro demokracii prostřednictvím práva působící při Radě Evropy (tzv. Benátskou komisí) k volebním otázkám [Kodex dobré praxe ve volebních záležitostech (Code of Good Practice in Electoral Matters, CDL-AD (2002)23rev, přijatý na 52. zasedání Benátské komise ve dnech 18 - 19. května 2002], by požadované období pobytu nemělo přesahovat šest měsíců (srov. výše připomenutý nálezn Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 6/11). Pokud se tedy Kandidát přihlásil k trvalému pobytu na území městské části v květnu 2022, tj. cca 4 měsíce před konáním Voleb, nejde z pohledu těchto závěrů jistě bez dalšího o jev, který by sám o sobě mohl vést k závěru o toliko formální povaze chování Kandidáta.
47. Jak potvrdil Krajský soud v Praze v připomínaném usnesení čj. 54 A 118/2018 - 50, mohou i v případech, kdy dojde k přihlášení kandidáta k trvalému pobytu krátce před volbami, a to i v období mezi provedením registrace a dnem voleb, být dány relevantní okolnosti, které zakládají dostatečnou vazbu kandidáta k dané obci či městské části. Krajský soud v Praze podotknul, že *„formálním aspektem je ohlášení trvalého bydliště v evidenci obyvatel. Naproti tomu materiální aspekt, který je z hlediska zákona o volbách do zastupitelstev obcí rozhodující, představuje existenci faktického pouta mezi obcí a jejím občanem. Ve valné většině případů již samo formální přihlášení se k trvalému pobytu na území obce zakládá naplnění aspektu materiálního, neboť tím občan zároveň dává najevo své rozhodnutí v obci žít a příslušet do společenství jejích občanů, bez ohledu na to, jaké pohnutka ho k tomuto kroku vedla (vlastnictví nemovitosti na území obce, sňatek s občanem obce, změna zaměstnání apod.). I ze strany obce je přihlášení se k trvalému pobytu na jejím území žádoucí, neboť může ovlivnit výši prostředků přidělovaných obci ze státního rozpočtu [§ 4 zákona č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní)]. Nemusí tomu tak ale být vždy a pak záleží na posouzení okolností případu, zda taková osoba má k obci dostatečné pouto a náleží do společenství jejích občanů, anebo zda lze učinit závěr, že ohlášení trvalého pobytu bylo učiněno pouze s cílem založit této osobě aktivní a pasivní hlasovací právo a ovlivnit tak výsledky voleb.“*
48. Krajský soud v Praze přitom správně poukázal na to, že *„je třeba si uvědomit, že i osoby, které měly před konáním voleb trvalý pobyt mimo území obce, mohou mít k obci úzký vztah, neboť zde mohou vlastnit nemovitost, mohou zde mít okruh známých a požívat mezi občany vážnosti a oblíbenosti, z čehož může plynout i jejich zájem zde kandidovat a podílet se tak na samosprávě obce. Bylo by proti smyslu volebního zákona a práva občanů obce na samosprávu, aby účast ve volbách byla osobám, které jsou fakticky přijímány za občana obce, odepřena pouze z toho důvodu, že ohlásily svůj trvalý pobyt na území obce až krátce před konáním voleb. Takový postup zcela totiž jistě nelze považovat za obcházení zákona.“*
49. Nezbyvá tedy než konstatovat, že samotný faktor přihlášení se k trvalému pobytu na území městské části několik měsíců před konáním Voleb, v nichž Kandidát uspěl,

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

v žádném případě nepostačuje pro závěr o tom, že by daná podmínka volitelnosti nebyla i při jejím materiálním vnímání, jak bylo vyloženo výše, naplněna. V posuzovaném případě se nadto Kandidát k trvalému pobytu na území městské části přihlásil nikoli těsně před samotnými Volbami (nevyužil připomenutou možnost připuštěnou § 22 odst. 3 zákona o volbách do zastupitelstev obcí), ale učinil tak 4 měsíce před volbami, ještě předtím, než bylo rozhodováno o registraci kandidátní listiny.

50. Stejně tak však pro závěr o toliko formálním jednání Kandidáta, resp. účelovosti jeho přihlášení k trvalému pobytu, nemůže svědčit pouhý fakt, že byl do 2018 zastupitelem, resp. starostou města Jeseníku a v letech 2017 – 2021 vykonával funkci poslance zvoleného za Olomoucký kraj. Ani tyto skutečnosti totiž ještě samy o sobě nemohou vyústit v závěr o tom, že Kandidát relevantní vazbu k území Městské části Praha 7 postrádá. Jinak řečeno, ani skutečnost, že Kandidát má nebo historicky měl navrhovatelkou tvrzené vazby na Jeseník, resp. Olomoucký kraj, není s to vyloučit, že mohou být dány jiné důvody zakládající dostatečnou vazbu na Městskou část Praha 7, kde uspěl ve Volbách. I pokud by tedy bylo prokázáno, že měl Kandidát do roku 2021 popsané vazby mimo území hlavního města Prahy, resp. Městské části Prahy 7, nebyl by takový skutkový poznatek v žádném ohledu dostatečným pro dovozovaný právní závěr navrhovatelky o formální povaze úkonu Kandidáta, neboť by nebyl způsobilý vyloučit existenci relevantních materiálních vazeb i v Praze (a to třeba i s ohledem na navrhovatelkou připomínanou skutečnost, že Kandidát byl v období 2017 – 2021 poslancem Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky se sídlem v hlavním městě Praze).
51. Vyloučit přitom nelze z pohledu volebního soudu ani to, že by se Kandidát z různých důvodů mohl i v takovém případě, kdy by dosud měl materiální vazby výlučně k jiným územním společenstvím, i několik měsíců před Volbami legitimně rozhodnout přesunout centrum svého zájmu do hlavního města Prahy, resp. na území Městské části Prahy 7 se záměrem se zde v budoucnu podílet na správě věcí veřejných (nebyl-li by takový úkon toliko formální), bude-li mu vyjádřena důvěra dostatečným počtem hlasů oprávněných voličů ve Volbách.
52. Nad rámec nezbytného odůvodnění soud pro úplnost podotýká, že v tomto ohledu lze v jistém směru spatřovat určité rozdíly mezi výkonem aktivního a pasivního volebního práva co do možného vlivu formálního přihlášení se k pobytu. Zatímco v situaci, kdy se, zvláště pak v malé obci, před konáním voleb v koluzi formálně přihlásí k trvalému pobytu vyšší počet osob s cílem ovlivnit volbu nového vedení obce, mohou mít tyto osoby v důsledku takového jednání nepoživajícího právní ochranu skutečně realistickou šanci dosáhnout nepoctivého záměru, v případě pasivního volebního práva je přece jen situace poněkud odlišná. Takový kandidát, který by se i bez náležitých materiálních vazeb formálně krátce před volbami přihlásil k trvalému pobytu na území obce, totiž stále prochází „volebním sítím“, a oprávnění voliči tak mohou v rámci rozhodování, komu dají svůj hlas ve volbách, zohlednit mj. i to, že takového kandidáta (osobně) neznají a nemají o něm dostatek informací. Na rozdíl od dříve uvedeného případu tak v posléze připomínané situaci z povahy věci zpravidla nebude typově docházet k takovému pokřivení celkové vůle voličů.

53. Soud přitom považuje za klíčové, že Navrhovatelka nedostatek relevantních vazeb k území hlavního města Praha, resp. Městské části Prahy 7, konkrétně netvrdí ani neprokazuje, stejně tak konkrétně netvrdí ani neprokazuje skutečnosti, z nichž by bylo možno v případě Kandidáta na nedostatek takových vazeb usuzovat. Navrhovatelka vzdor své procesní roli, jak byla výše popsána, netvrdí existenci takových skutkových okolností týkajících se např. vlastnictví nemovitých věcí, bydlení, zaměstnání, rodinné situace, a dalších, natož aby v tomto směru vznášela konkrétní důkazní návrhy, jež by volebnímu soudu eventuálně umožňovaly přijmout skutkový závěr o absolutním nedostatku relevantní vazby z pohledu posouzení podmínek volitelnosti dle § 4 a 5 zákona o volbách do zastupitelstev obcí. Navrhovatelka se přitom mylí, pokud snad (jak lze dovozovat z její repliky) dovozuje, že břemeno tvrzení a s ním spojené břemeno důkazní za této situace, kdy sama navrhovatelka své vlastní povinnosti tvrdit relevantní skutečnosti, nesl Kandidát.
54. Jak soud podotknul výše, navrhovatelka namísto uplatnění relevantních konkrétních tvrzení dovozuje nedostatek materiální vazby výhradně a toliko z blízké časové souvislosti mezi přihlášením se k trvalému pobytu a konáním Voleb, resp. z toho, že měl Kandidát do roku 2021 vazbu k jiným místům, tedy z okolností, jež však z popsaných důvodů nemohou pro závěr o toliko formální povaze přihlášení se k trvalému pobytu na území městské části postačovat.
55. Nic na tom nemění ani navazující poznámka navrhovatelky, jež „pro dokreslení situace“, jak sama uvedla, poukázala v zcela obecné a nekonkrétní rovině na to, že je podle jí dostupných informací má volební strana Hnutí ANO 2011 i další, k trvalému pobytu pouze formálně přihlášené kandidáty. Navrhovatelka v tomto směru žádné konkrétní tvrzení nevznesla, žádné takové jiné osoby ani neoznačila, natož aby ve vztahu k nim vznesla relevantní důkazní návrhy. Její obecná a nijak nepodložená poznámka tak v daném směru odpovídá co do svého spekulativního charakteru zbytku jejího návrhu.
56. Za dané procesní situace, kdy navrhovatelka v souladu s dříve uvedeným nijak netvrdí ani neprokazuje existenci takových konkrétních skutkových okolností, jež by soudu případně umožňovaly přijmout skutkový závěr o absolutním nedostatku materiální vazby Kandidáta na dané územní společenství, z pohledu posouzení podmínek volitelnosti, pak soud nepovažoval v tomto kontextu za dostatečné, pokud navrhovatelka s poukazem na článek uveřejněný dne 15. 5. 2022 prostřednictvím veřejné datové sítě na webu Seznam Zprávy dodala, že se před Volbami objevily v médiích informace, že kandidáti byli hledáni na inzerát. I toto tvrzení bylo vzneseno pod rubrikou „pro dokreslení situace“, a to v rovině obecné, paušální a spekulativní, aniž by navrhovatelka toto tvrzení konkrétně relevantně provázala s osobou Kandidáta, jenž (jak ostatně sama uváděla) za tutéž volební stranu dříve úspěšně kandidoval ve volbách do zákonodárního sboru.
57. Soud se vším důrazem upozorňuje, že se zřetelem ke shora popsaným mezím přezkumu, jimiž je volební soudnictví ovládáno, nepostačuje pouhé vyjevení podezření, nýbrž je skutečně nezbytné, aby navrhovatelka soudu předeštlá konkrétní důvody, na jejichž základě závěr o toliko formální povaze jednání nepožívající právní ochranu dovozuje. Tomuto požadavku navrhovatelka v souladu s dříve vyloženým v žádném ohledu nevyhověla. Nemohlo a nesmělo pak být úlohou volebního soudu, aby taková relevantní tvrzení za navrhovatelku dovozoval a domýšlel, neřku-li aby je sám vytvářel a sám k nim

vyhledával a následně prováděl důkazní prostředky, jež by byly případně s to taková neuplatněná tvrzení prokázat.

58. Soud tak nepovažoval za této situace za potřebné nařizovat v projednávané věci ústní jednání a provádět při něm dokazování. Mohl totiž se zřetelem k popsané procesní pasivitě navrhovatelky záležející v nedostatku relevantních konkrétních tvrzení a je doprovázejících důkazních návrhů vyjít toliko z volební dokumentace a další úřední evidence předložené volebním orgánem, jež není třeba se zřetelem k závěrům vysloveným ve shora připomínaném nálezu Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 4241/18 provádět k důkazu při ústním jednání. Z této evidence je přitom zjevné, že Kandidát v prohlášení kandidáta podepsaném dne 1. 6. 2022 uvedl adresu trvalého pobytu, která odpovídala adrese trvalého pobytu uvedené v registru obyvatel, přičemž tento formální soulad byl ověřován v rámci registrace kandidátní listiny volební strany ANO 2011. Obsah úřední evidence předložené volebním orgánem přitom potvrzuje mj. tvrzení navrhovatelky, že navrhovatel má na dané adrese trvalý pobyt již od května 2022. Navrhovatelkou označené a předložené důkazní prostředky by pak se zřetelem ke shora podrobně rozvedeným důvodům nebyly způsobilé na meritorních závěrech soudu ničeho změnit a nemohly by vyústit v jiné závěry. Za této situace pak soud nenařizoval jednání ani za účelem provedení dokazování navrhovatelkou předloženým článkem. Navrhovatelka ostatně ani konkrétně netvrdila, že by se uvedený článek, resp. jiné mediální informace, týkaly právě osoby Kandidáta. Ani eventuální prokázání obecného tvrzení navrhovatelky, že se v médiích objevily informace o tom, že „kandidáti byli hledáni na inzerát“, by se zřetelem k nedostatku uplatnění jiných konkrétních tvrzení a k nim se vážícím důkazním návrhům nebylo způsobilé na závěrech soudu ničeho změnit. Soud pak z týchž důvodů neprováděl dokazování ani Kandidátem předloženým potvrzením a stejně tak pro nadbytečnost nevyzýval Kandidáta k doložení důkazních prostředků, jež nabízel soudu předložit k eventuálnímu prokázání jeho tvrzení stran materiální vazby k území.
59. Soud tak uzavírá, že v nyní posuzované věci žádnou vadu volebního procesu, způsobitou vyvolat pochybnosti o správnosti vyhlášeného výsledku Voleb, neshledal a porušení volebního zákona ve volbách do Zastupitelstva městské části Praha 7 konaných dne 23. 9. 2022 a 24. 9. 2022 nezjistil. Tím nemohl být splněn ani druhý a třetí předpoklad pro vyhovění volební stížnosti, a sice existence příčinného vztahu mezi protizákonností a volebními výsledky, respektive zásadní intenzita, která by byla způsobilá hrubě ovlivnit volbu předmětného kandidáta.
60. O návrhu soud rozhodl v zákonem stanovené lhůtě bez nařízení jednání ve smyslu § 90 odst. 3 s. ř. s.
61. Podle ust. § 93 odst. 4 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

Proti tomuto usnesení není kasační stížnost přípustná (§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.).

V Praze dne 20. října 2022

Mgr. Martin Lachmann v. r.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.